

**П Р А В И Л Н И К
О ПОСТУПКУ ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА ПОВОДОМ
РЕГИСТРАЦИЈЕ НАЦИОНАЛНИХ ИНТЕРНЕТ ДОМЕНА**

(«Сл. гласник РС», бр. 31/11 основни текст и 24/12 измене)

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Правилника

Члан 1.

Овај Правилник уређује правила поступка за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена, пред специјализованим сталним телом формираним при Привредној комори Србије (у даљем тексту: Комора).

Националним интернет доменима у смислу овог Правилника сматрају се .rs и .срб домени.

**Комисија за решавање спорова
поводом регистрације националних интернет домена**

Члан 2.

Комисија за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена (у даљем тексту: Комисија) је тело које независно и самостално одлучује на основу закона и других прописа.

Меродавно право је право Републике Србије.

Седиште Комисије је у Београду, Улица Ресавска 15.

Комисија има печат.

Организација Комисије

Члан 3.

Комисија врши своју функцију преко Председништва, арбитражних већа и Стручне службе Сталног избраног суда (у даљем тексту: Стручна служба).

Председништво Комисије састоји се од председника, потпредседника и секретара Комисије. Председништво остварује надзор над применом овог Правилника, прати и разматра праксу решавања спорова и врши друге послове који су му додељени овим Правилником.

Председника и потпредседника Комисије бира и разрешава Управни одбор Привредне коморе Србије са Листе арбитра, на период од четири године, с` тим што могу бити поново бирани.

Секретара Комисије именује председник Привредне коморе Србије из реда запослених у Комори.

Стручна служба врши стручне и административне послове.

Арбитри

Члан 4.

Комисија за решавање спорова има Листу арбитара коју утврђује Управни одбор Коморе на предлог Регистра националног Интернет домена Србије (у даљем тексту: Регистар), по спроведеном јавном позиву.

Арбитар може бити свако пословно способно физичко лице које је држављанин Републике Србије, има пребивалиште у Републици Србији и има одговарајућа знања и способности из области Интернета, система Интернет домена, прописа из области заштите интелектуалне својине и решавања спорова у области Интернет домена.

Листа арбитара се утврђује сваке четири године, с тим да арбитри који се налазе на листи арбитара могу бити поново именовани.

Листа арбитара, са подацима о њиховим стручним квалификацијама, јавно је доступна на веб-страницама Коморе и Регистра .

II ПОСТУПАК ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Стране у поступку

Члан 5.

Стране у поступку су: регистрант и тужилац.

Регистрант је лице које, у складу са одредбама Општих услова регистрације националног интернет домена, региструје и користи национални интернет домен у оквиру rsTLD регистра. Регистрант може бити домаће или страно физичко или правно лице.

Тужилац је физичко или правно лице које оспорава регистранту право на коришћење регистрованог националног интернет домена.

Овлашћени регистар надлежан за спорне националне интернет домене, уколико није наведен као регистрант или административни контакт за те домене, није страна у спору и нема обавезу заступања регистранта у поступку решавања спорова.

Заступање у поступку

Члан 6.

Страна у поступку може овластити пуномоћника, који ће иступати у име и за рачун те стране током поступка.

Овлашћени пуномоћник може бити свако пословно способно физичко лице, држављанин Републике Србије, са пребивалиштем у Србији.

- пречишћен текст -

Споразум о надлежности Комисије за решавање спорова

Члан 7.

Регистрант прихвата надлежност Комисије за решавање спорова у вези са националним интернет доменима самом регистрацијом националног интернет домена у оквиру rsTLD регистра, односно прихватањем Општих услова регистрације националног интернет домена.

Тужилац прихвата надлежност Комисије за решавање спорова у вези са националним интернет доменом покретањем поступка пред Комисијом.

Прихватањем надлежности Комисије стране у поступку се не одричу права на тражење судске заштите у ствари која је предмет поступка.

Арбитражно веће

Члан 8.

Спорове поводом регистрације националних интернет домена решава трочлано арбитражно веће.

Арбитражно веће разматра и утврђује да ли је регистрацијом и коришћењем националног интернет домена регистрант повредио право интелектуалне својине или неко друго субјективно право тужиоца, у складу са одредбама овог Правилника.

Конституисање арбитражног већа

Члан 9.

Првог члана арбитражног већа именује тужилац, тако што приликом подношења тужбе прилаже списак са именима три арбитра са Листе арбитра. Секретар Комисије тужиоцу додељује првог расположивог арбитра са приложеног списка.

Другог члана арбитражног већа именује регистрант, тако што у одговору на тужбу прилаже списак са именима три арбитра са Листе арбитра. Секретар Комисије регистранту додељује првог расположивог арбитра са приложеног списка.

Уколико тужилац или регистрант не предложи арбитра или уколико, из било ког разлога, предложени арбитра не буду у могућности да учествују у арбитражном поступку, Председништво Комисије ће именовати по једног арбитра за сваку страну у спору са Листе арбитра.

У року од 7 дана од пријема обавештења о свом наименовању именовани арбитра бирају са листе арбитра трећег арбитра као председника већа. Ако они у овом року не изврше избор, председника већа именује Председништво Комисије.

Након што су одређена сва три члана арбитражног већа, Стручна служба ће обавестити стране у поступку о саставу арбитражног већа.

Уколико странке не ставе примедбе на састав арбитражног већа у року од три дана од дана пријема обавештења, арбитражно веће се сматра конституисаним.

Уколико једна или обе странке ставе примедбе на састав арбитражног већа, о саставу арбитражног већа коначно одлучује Председништво Комисије.

Забране за арбитре

Члан 10.

Арбитри не могу дати, писано или усмено, мишљење или савет, нити могу бити заступници у спору који се води пред Комисијом.

Запослени код страна у поступку, чланови њихових органа и стални или повремени сарадници не могу бити именовани за арбитре у споровима у којима учествују те стране.

Независност и непристрасност арбитра

Члан 11.

Лице предложено за арбитра у року од три дана од дана пријема обавештења писаним путем изјављује да ли се прихвата ове дужности и дужно је да било коју околност која може да изазове сумњу у његову непристрасност или независност.

Уколико се у било ком тренутку током трајања поступка појаве околности које могу да изазову сумњу у непристрасност или независност арбитра, арбитар је дужан да о томе, писаним путем, без одлагања обавести Председништво Комисије. Председништво ће у року од три дана одлучити о опозиву и замени таквог арбитра.

Повлачење и опозив арбитра

Члан 12.

Ако арбитар из правних или стварних разлога није више у могућности да обавља своје дужности, обавестиће, писаним путем, о томе Председништво Комисије, које ће одлучити о престанку дужности арбитра.

Уколико арбитар не извршава своје дужности у примереном року, Председништво Комисије ће донети одлуку о опозиву арбитра и донети одлуку о његовој замени.

Свака страна може тражити од Председништва Комисије да опозове арбитра ако он из правних или стварних разлога није више у могућности да обавља своје дужности или из других разлога не извршава своје дужности у примереном року.

Изузеће арбитра

Члан 13.

Странке могу захтевати изузеће арбитра.

Захтев за изузеће подноси се Председништву Комисије у року од три дана од дана сазнања за разлог изузећа. Захтев за изузеће може да се поднесе до доношења одлуке.

Председништво одлучује о захтеву за изузеће по прибављеном писаном изјашњењу арбитра чије се изузеће захтева. Одлука о изузећу не мора да буде образложена.

Замена арбитра

Члан 14.

Ако за време трајања мандата арбитар буде спречен у вршењу својих дужности, Председништво Комисије ће именовати другог арбитра у року од три дана од дана сазнања за спреченост арбитра.

Дужности и овлашћења арбитражног већа

Члан 15.

Чланови арбитражног већа своју дужност обављају савесно и поштено.

Арбитражно веће је дужно да свакој страни омогући да изнесе своје ставове и доказе, те да се изјасни о радњама, доказима и предлозима друге стране.

Арбитражно веће цени доказну снагу изведених доказа по слободном уверењу.

Подношење тужбе

Члан 16.

Поступак за решавање спора започиње подношењем тужбе.

Пре подношења тужбе, тужилац може упутити захтев Регистру за добијање података о контакту за спорни национални интернет домен, на начин описан у Општим условима регистрације националног интернет домена.

Тужба обавезно садржи:

1. име и презиме или пословно име тужиоца и регистранта;
2. адресу пребивалишта односно седишта, као и електронску адресу тужиоца и регистранта;
3. овлашћење за пуномоћника, уколико тужилац одлучи да га именује;
4. назив једног или више националних интернет домена који су предмет спора;

5. тужбени захтев да се изврши пренос регистрације националог интернет домена са регистранта на тужиоца или да престане регистрација националог интернет домена;

6. релевантне доказе;

Уз тужбу тужилац подноси и списак са именима три арбитра са листе арбитра, од којих ће секретар Комисије доделити тужиоцу првог расположивог са приложеног списка, као и доказ о уплати регистрационих трошкова.

Тужба се доставља Комисији у електронском облику и у пет штампаних примерака.

Даном подношења тужбе се сматра дан када је Комисија примила уредно поднету тужбу у штампаном облику.

Поступак не може бити покренут уколико се спорни национални интернет домен већ налази у поступку решавања спорова.

Одговор на тужбу

Члан 17.

Стручна служба о покретању поступка без одлагања обавештава Регистар, који обележава спорне националне интернет домене на начин који онемогућава њихов пренос и промену података о регистрацији, до окончања поступка у складу са чланом 31.

Стручна служба доставља тужбу са прилозима регистранту на одговор у електронском и штампаном облику, уз назнаку на који начин одговор треба да буде поднет.

Рок за достављање одговора је 15 дана од дана достављања тужбе регистранту.

Уз одговор на тужбу регистрант доставља овлашћење за пуномоћника, уколико регистрант одлучи да га именује, и списак са именима три арбитра са Листе арбитра, од којих ће секретар Комисије доделити регистранту првог расположивог са приложеног списка.

Стручна служба доставља одговор на тужбу члановима арбитражног већа и тужиоцу у електронском и штампаном облику.

Достављање

Члан 18.

Достављање позива и других писмена у поступку врши се путем електронске поште, препорученог писма уз потврду о пријему или на други начин који обезбеђује писани доказ о томе да је писмено упућено. Уколико се достављање врши електронском поштом, као доказ о извршеном достављању сматраће се штампани примерак послате електронске поруке из којег се види да је порука штампана са листе послатих порука.

- пречишћен текст -

Правилник о поступку за решавање спорова
поводом регистрације националних интернет домена

Стр. 6 од 13

Поштанска адреса је адреса на коју прималац редовно прима пошту. Ако прималац није одредио другу адресу или ако друго не произлази из околности случаја, поштанском адресом се сматра адреса пословног седишта правног лица или његовог огранка, односно адреса редовног боравишта физичког лица.

Ако се адреса из става 2. овог члана не може утврдити, сматра се да је писмено примљено ако је упућено на последњу познату поштанску адресу примаоца.

Сматра се да је достављање уредно извршено и онда када страна у поступку или њен пуномоћник одбију да приме позив или друго писмено.

Ако су стране у поступку одредиле своје пуномоћнике, сви позиви и писмена се упућују на адресу пуномоћника.

Усмена расправа

Члан 19.

Усмена расправа се заказује када арбитражно веће закључи да су се за то стекли услови и када оцени да је то целисходно.

Стручна служба обавештава стране у поступку о датуму и месту одржавања усмене расправе.

Уколико арбитражно веће утврди да су писмени поднесци и докази довољни за доношење одлуке, може предложити странама у поступку да одлука буде донета без одржавања усмене расправе.

Стране у поступку могу споразумно поднети арбитражном већу предлог да се одлука донесе без одржавања усмене расправе.

Уколико се једна од страна не сагласи са предлогом за доношење одлуке без усмене расправе, арбитражно веће одлучује да ли ће се одржати усмена расправа.

Одржавање усмене расправе

Члан 20.

Усмена расправа се, по правилу, води у седишту Комисије.

Арбитражно веће може одлучити да се усмена расправа одржи на неком другом месту, на образложени захтев неке од страна у поступку.

Усмена расправа није јавна, осим ако се стране у спору не договоре другачије.

Стране у поступку присуствују усменој расправи лично или преко овлашћеног пуномоћника.

Ако једна или обе стране, иако уредно позване, не дођу на усмену расправу, арбитражи, пошто утврде да су стране уредно позване и да

- пречишћен текст -

немају оправданих разлога за одсуство, могу приступити расправљању спора као да су стране присутне.

Стране у спору неће бити саслушаване ван усмене расправе (нпр. путем телеконференције, видеоконференције, Web конференције итд.), осим уколико арбитражно веће утврди да је то неопходно ради доношења одлуке.

Записник

Члан 20а.

Председник арбитражног већа руководи расправом, испитује странке, изводи доказе, даје реч странкама, њиховим законским заступницима и пуномоћницима.

На расправи се води записник који се саставља на тај начин што председник већа гласно казује записничару шта ће унети у записник.

На сагласан предлог странака, усмене расправе се могу тонски снимати, у ком случају се не води записник у складу са ставом 2. овог члана. Тонски снимак на којем је забележен цео ток усмене расправе доставља се странкама и арбитрама.

Предлог из претходног става доставља се Стручној служби, најмање 15 дана пре датума заказане усмене расправе.

Уколико је направљен тонски снимак усмене расправе, председник арбитражног већа у року од 15 дана после одржане усмене расправе саставља сумарни записник у коме ће се навести основни подаци о одржаној расправи, предмет расправе и донети закључци. Овај записник потписује председник арбитражног већа. Потписани записник се доставља странкама, односно њиховим заступницима или пуномоћницима, арбитрама, а један примерак остаје у списима предмета.

Језик

Члан 21.

Поступак за решавање спора се води на српском језику.

Језик поступка примењује се на све писмене изјаве странака, усмену расправу, одлуке и друге акте арбитражног већа.

Критеријуми за доношење одлуке о престанку или преносу регистрације националног интернет домена

Члан 22.

Арбитражно веће може донети одлуку о престанку или преносу регистрације спорног домена са регистранта на тужиоца уколико се докаже да су испуњени следећи услови:

1. да је национални домен истоветан предмету тужиочевог жига, или му је сличан у мери да може створити забуну и довести у заблуду учеснике у промету;
2. да регистрант нема право или легитиман интерес да користи спорне националне интернет домене;
3. да је регистрант национални интернет домен регистровао и користио противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја.

Употреба националног интернет домена супротна добрим пословним обичајима

Члан 23.

Сматраће се да су национални интернет домен регистрован или коришћен противно добрим пословним обичајима, начелу савесности и поштења нарочито у следећим случајевима:

1. ако се докаже да је регистрант регистровао национални интернет домен претежно у циљу њихове продаје или давања у закуп тужиоцу, који је титулар жига чији предмет је истоветан или битно сличан регистрованом националном интернет домену, односно ради продаје или давања у закуп националног интернет домена лицу које је тужиочев конкурент у привредној утакмици, а на основу утврђене несразмере између цене закупа националног интернет домена и продајне цене према напред споменутих лица;
2. ако се докаже да је регистрант регистровао национални интернет домен како би спречио титулара жига да ознаку која је предмет жига региструје као назив националног интернет домена;
3. ако се докаже да је регистрант регистровао национални интернет домен како би нанео штету свом пословном конкуренту;
4. ако се докаже да је регистрант користио национални интернет домен који је истоветан или битно сличан предмету тужиочевог жига, претежно ради привлачења корисника Интернета на свој веб-сајт или други Интернет сервис, ради комерцијалних ефеката, стварајући тако забуну у погледу порекла роба које се на том сајту, односно путем тог Интернет сервиса, продају, односно у погледу услуга које се пружају.

Легитиман интерес за коришћење националних интернет домена

Члан 24.

Сматраће се да регистрант има легитиман интерес да користи национални интернет домен уколико докаже:

1. да је пре било каквог сазнања о покретању тужбе користио национални интернет домен у комерцијалне сврхе, сагласно добрим пословним обичајима, начелима савесности и поштења; или

- пречишћен текст -

Правилник о поступку за решавање спорова
поводом регистрације националних интернет домена

2. да је пре подизања тужбе већ био познат широј јавности као титулар тог националног интернет домена, без обзира што није заштитио спорни знак жигом; или
3. да користи национални интернет домен искључиво у некомерцијалне сврхе, без икакве намере да потрошаче и друге учеснике у промету доведе у заблуду у погледу порекла означених роба или услуга, а у контексту битне сличности или истоветности са предметом тужиоачевог жига.

Трајање поступка и рокови

Члан 25.

Поступак за решавање спорова је једностепен и, по правилу, траје до 60 дана од дана конституисања већа.

Рокови одређени овим Правилником могу се продужити у посебно оправданим случајевима, при чему арбитражно веће води рачуна да се поступак не одуговлачи.

Окончање поступка

Члан 26.

Поступак може бити окончан доношењем коначне одлуке или закључком арбитражног већа о обустављању поступка.

Арбитражно веће доноси закључак о обустављању поступка:

1. када тужилац повуче тужбу;
2. уколико се стране у спору споразумеју о обустави поступка;
3. уколико током трајања поступка редовни суд донесе правноснажну пресуду о ствари која је предмет поступка;
4. када арбитражно веће утврди да је наставак поступка из било ког другог разлога постао непотребан или немогућ.

Уколико током трајања поступка буде покренут судски поступак поводом домена који је предмет тужбе пред Комисијом, арбитражно веће ће одлучити да ли ће се поступак пред Комисијом обуставити, прекинути или наставити.

Уколико дође до окончања поступка без доношења одлуке, по било ком основу из ставова 2. и 3. овог члана, тужилац нема право на повраћај накнаде плаћене на име трошкова поступка, нити може поново поднети тужбу Комисији о истој ствари.

III ОДЛУКА

Доношење одлуке

Члан 27.

Арбитражно веће доноси коначну одлуку којом одлучује о захтеву тужиоца.

Арбитражно веће одлуку доноси у писаном облику, после већања у коме морају да учествују сви арбитраи.

Садржина одлуке

Члан 28.

Одлука мора обавезно да садржи увод, изреку о предмету спора и образложење.

Увод одлуке садржи назив Комисије, имена и презимена чланова арбитражног већа, пословно име или име и презиме, занимање и седиште односно пребивалиште странака, њихових заступника или пуномоћника, кратко означење предмета спора и датум и место доношења одлуке.

Изрека одлуке садржи одлуку арбитражног већа о тужбеном захтеву.

Образложење садржи хронологију спора, ставове и релевантне наводе странака о чињеничним и правним питањима, доказе који су поднети и изведени и разлоге због којих је одлучено као у изреци.

Одлука се доставља странама у спору и Регистру националног Интернет домена Србије, и објављује на његовом сајту.

Потписивање одлуке

Члан 29.

Изворник одлуке потписују сви чланови арбитражног већа.

Одлука важи и када један арбитар пропусти или одбије да потпише одлуку, ако је одлуку потписала већина чланова арбитражног већа и на одлуци констатовала ускраћивање потписа својим потписима.

Исправке одлуке

Члан 30.

Стране у поступку могу да траже да арбитражно веће исправи типографске и друге грешке у писању или сличне грешке у одлуци.

Арбитражно веће може вршити исправке из става 1. овог члана и по сопственој иницијативи.

Одлука о исправкама је саставни део одлуке на коју се односи.

Дејство и извршење одлуке

Члан 31.

Одлука арбитражног већа је коначна и против ње нема места жалби.

Одлука арбитражног већа се извршава по истеку рока од десет дана од дана пријема одлуке код Регистра, осим у случају да је страна у поступку доставила доказ о покретању поступка пред надлежним судом, када се извршење одлуке одлаже до правноснажности одлуке суда.

О извршењу одлуке арбитражног већа стара се Регистар.

IV ТРОШКОВИ

Трошкови поступка

Члан 32.

Тужилац је дужан да плати регистрационе трошкове приликом подношења тужбе. Пре уплате регистрационих трошкова Комисија неће предузимати никакве процесне радње. Износ регистрационих трошкова утврђује надлежни орган Привредне коморе Србије, уз претходну сагласност Регистра.

Тужилац нема право на повраћај регистрационих трошкова, без обзира на исход спора.

За издатке у вези са вршењем појединих процесних радњи одговарајући износ полаже унапред странка која подноси предлог.

Накнада за рад арбитра

Члан 33.

Арбитру припада накнада за рад.

Накнада за рад арбитра одређује се одлуком коју доноси надлежни орган Коморе, уз претходну сагласност Регистра.

V ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Организација Комисије у прелазном периоду

Члан 34.

До утврђивања Листе арбитра у складу са чл. 4. Правилника, важи Листа арбитра коју је утврдио Регистар у складу са Правилником о арбитражном поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена, који је усвојила скупштина Регистра националног Интернет домена Србије 26. октобра 2007. године.

Листа арбитра ће бити утврђена у складу са чл. 4. овог Правилника, најкасније до истека важности Листе арбитра коју је утврдио Регистар према раније важећем правилнику.

Првог председника и потпредседника Комисије именује председник Коморе са Листе арбитра коју је утврдио Регистар према раније важећем правилнику. Мандат првог председника и потпредседника траје до избора председника и потпредседника у складу са чл. 3, ст. 3 овог Правилника, а најкасније до дана истицања важности Листе арбитра коју је утврдио Регистар према раније важећем правилнику.

Примена ранијег Правилника

Члан 35.

Сви спорови поводом регистрације .rs домена који нису окончани до ступања на снагу овог Правилника наставиће се по одредбама овог Правилника, осим уколико се странке нису другачије споразумеле.

Престанак важности

Члан 36.

Ступањем на снагу овог Правилника престаје да важи Правилник о арбитражном поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена, који је усвојила скупштина Регистра националног Интернет домена Србије 26. октобра 2007. године.

Ступање на снагу Правилника

Члан 37.

Сви спорови поводом регистрације .rs домена који нису окончани до ступања на снагу овог Правилника наставиће се по одредбама овог Правилника, осим уколико се странке нису другачије споразумеле.

Овај Правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Самостални чланови

Правилник о изменама и допунама Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена

(«Сл. гласник РС», бр. 24/12)

члан 15.

Правилник о изменама и допунама Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена стиупа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Овај Правилник примениће се на све спорове поводом регистрације националних интернет домена који нису окончани до његовог ступања на снагу, осим уколико се странке нису другачије споразумеле.

- пречишћен текст -

Правилник о поступку за решавање спорова
поводом регистрације националних интернет домена

Стр. 13 од 13